

на церковни-тъ остановленія, и призоваваше вниманіе-то на правителство-то върху едно такво состояніе на дѣлата, и искаше праведно едно гражданско наказаніе противъ виноваты-тъ, и прогонваніе-то на сбирщина-та въ Ортакію. Послѣ това на 15 іануаріа великъ Соборъ призовахм въ Патріаршія-та, и изверзахмы бивши-тъ послѣднѣ архіереи, Филипуполскаго Панарета и Довчанскаго Иларіона, изверженнаго же Макаріуполскаго Иларіона подѣ анатема, които дерзнаха беззаконно да издѣйствувать божественни-тъ и священни-тъ. Тождевремени издадохмы окружны писма къмъ благочестивый-атъ българскы народъ, за да го предуазимъ отъ бездна-та на бунтованіе-то, въ която го тикать зли-тъ онии пастыри и мними-тъ му представители; и тыя дѣлнія (актове) по церковенъ обычай съобщихме и на други-тъ самостоетелны православни церкви. При томъ призовахме и други-тъ четирма бунтовни архіереи, Софійскаго Дорогеа, Видинскаго Антима, Нишавскаго Шартенія, и Велескаго Генадіа да са покаятъ, и възвратъ на правилно-то повиновеніе.

Послѣ нѣколко дни са призовахме отъ Великий-атъ Везиръ, когото посѣтихме, и който ны са изрази жалостно за беззаконни-тъ поступкы на българскы-тъ архіереи, и са обѣща гражданско-то имъ наказаніе, което заповѣда на същый день да са извърши, като ги прати на заточеніе въ Никомидіа (Измитъ). Тождевремени обаче ны каза явно че ако не бѣде нѣкое споразумѣніе, принадлежно е приспособленіе-то на царскый-атъ ферманъ, и приложи да захванеме преговори-тъ. Мы отговорихме на Н. Высочество, че колкото и да желаеме усердно спогожденіе-то, но не е възможно въ прочемъ да са споразумѣваме, въ положеніе-то до което са достигнали работи-тъ; но негово Высочество постоянноува и ны извѣсти повторително, но мы обаче като не можахме да